

پیش‌بینی درماندگی مالی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادران با تأکید بر اقلام تعهدی و جریانات نقدی

مهسا نجاربور حسنی

کارشناسی ارشد حسابداری، موسسه آموزش عالی علم و فن آوری شمس، تبریز، ایران. (نویسنده مسئول)
Mahsa.najarpour@gmail.com

دکتر مرتضی خانلاری

دکتری حسابداری، موسسه آموزش عالی علم و فن آوری شمس، تبریز، ایران.
Khanlari.morteza@yahoo.com

پژوهش این مقاله بررسی کرد که آیا روش نمونه‌گیری حذف سیستماتیک (PS) در پیش‌بینی درماندگی مالی شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادران با تأکید بر اقلام تعهدی و جریانات نقدی می‌پردازد. این پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی و از بعد روش شناسی، همیستگی از نوع علی (پس رویدادی) می‌باشد. با استفاده از روش نمونه‌گیری حذف سیستماتیک، ۱۲۷ شرکت به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شده در دوره زمانی ۶ ساله بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ مورد تحقیق قرار گرفتند. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که جریان‌های نقد عملیاتی، تغییرات در حسابهای دریافتی و تغییرات در موجودی کالا رابطه معکوس و معناداری با درماندگی مالی (طبق مفاد ماده ۱۴۱ قانون تجارت و مدل تعديل شده آلتمن) دارند و هزینه استهلاک سالانه رابطه معناداری با آن ندارد. همچنین جریان‌های نقدی عملیاتی، تغییرات در حسابهای دریافتی و تغییرات در موجودی کالا، قدرت پیش‌بینی سود عملیاتی سال آتی را داشته و با آن رابطه مستقیم و معنادار دارند ولی تغییرات در حسابهای پرداختی رابطه معکوس و معناداری با سود عملیاتی سال آتی دارد و هزینه استهلاک سالانه رابطه معناداری با سود عملیاتی سال آتی ندارد.

واژگان کلیدی: پیش‌بینی درماندگی مالی، اقلام تعهدی، جریانات نقدی عملیاتی.

چکیده

پژوهش حاضر به پیش‌بینی درماندگی مالی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادران با تأکید بر اقلام تعهدی و جریانات نقدی می‌پردازد. این پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی و از بعد روش شناسی، همیستگی از نوع علی (پس رویدادی) می‌باشد. با استفاده از روش نمونه‌گیری حذف سیستماتیک، ۱۲۷ شرکت به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شده در دوره زمانی ۶ ساله بین سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶ مورد تحقیق قرار گرفتند. نتایج حاصل از پژوهش نشان می‌دهد که جریان‌های نقد عملیاتی، تغییرات در حسابهای دریافتی و تغییرات در موجودی کالا رابطه معکوس و معناداری با درماندگی مالی (طبق مفاد ماده ۱۴۱ قانون تجارت و مدل تعديل شده آلتمن) دارند و هزینه استهلاک سالانه رابطه معناداری با آن ندارد. همچنین جریان‌های نقدی عملیاتی، تغییرات در حسابهای دریافتی و تغییرات در موجودی کالا، قدرت پیش‌بینی سود عملیاتی سال آتی را داشته و با آن رابطه مستقیم و معنادار دارند ولی تغییرات در حسابهای پرداختی رابطه معکوس و معناداری با سود عملیاتی سال آتی دارد و هزینه استهلاک سالانه رابطه معناداری با سود عملیاتی سال آتی ندارد.

مقدمه

در حال حاضر، بنگاه‌های اقتصادی در محیطی بسیار متغیر و رقابتی فعالیت می‌کنند. واکنش سریع و درست در مقابل شرایط بسیار متغیر بازار، در موقعیت بنگاه‌ها نقش بسزایی دارد. با توسعه بازارهای پولی و مالی و متعاقب آن حاکم شدن وضعیت رقابتی، بسیاری از شرکت‌های ورشکسته از گردونه رقابت خارج می‌شوند. این امر موجبات نگرانی صاحبان سرمایه را فراهم نموده، برای این که از سوخت شدن اصل و فرع سرمایه خود جلوگیری کنند، به دنبال روش‌هایی هستند که درماندگی مالی شرکت‌ها را پیش‌بینی کنند. درماندگی مالی و در نهایت ورشکستگی واحد‌های اقتصادی می‌تواند زیان‌های هنگفتی را در سطح خرد و کلان وارد نماید (پور حیدری و کوپایی، ۱۳۸۹). بحران مالی مکزیک (۱۹۹۴)، بحران مالی عظیم شرق آسیا (۱۹۹۷)، بحران مالی بزرگ و اقتصاد آزاد شده روسیه (۱۹۹۸) و بحران مصیبت بار آرژانتین، بحران انرون در آمریکا و بحران مسکن (۲۰۰۵) و عظیم ترین بحران مالی تاریخ ۲۳۰ ساله آمریکا (۲۰۰۸) همگی حاکی از تجدید و پایداری درماندگی هاست (ایروانی، ۱۳۸۸). به واسطه عوایی همچون موج اخیر رسوایی‌های شرکت‌های سهامی نظیر آدلفیا، انرون و ولدکام در کنگره ایالات متحده، مارکنی در انگلستان و رویال آهولد در هلند، نظام راهبری

شرکت مورد توجه روز افزون فعالان بازار قرار گرفته است. رسایی های مذکور به وضوح به لزوم بهبود ساز و کارهای نظام راهبردی شرکت و نیز افزایش شفافیت در حسابداری اشاره دارد (عبدالله^۱، ۲۰۰۶).

این تحقیق به بررسی ارتباط بین درماندگی مالی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران با تأکید بر اقلام تعهدی و جریانات نقدی می پردازد. درماندگی مالی و ورشکستگی شرکت ها به هدر رفتن منابع و عدم بهره گیری از فرصت های سرمایه گذاری منجر می شود. پیش بینی درماندگی مالی با طراحی شاخصها و الگوهای مناسب می تواند شرکت ها را نسبت به وقوع درماندگی مالی و ورشکستگی آگاه سازد تا با توجه به این هشدارها سیاست مناسبی را اتخاذ نمایند. از سوی دیگر، فعالان بازار سرمایه و بازار پول نیازمند آگاهی و دانش نسبت به وضعیت مالی شرکت های موجود و کارایی آنها می باشند.

درماندگی مالی را می توان اینگونه تعریف کرد: شرایطی که در آن شرکت قادر به پرداخت تعهدات خود نباشد یا آنها را به سختی پرداخت کند (وو و همکاران^۲، ۲۰۰۸). از نقطه نظر اقتصادی، درماندگی مالی را می توان به زیان ده بودن شرکت تعبیر کرد که در این حالت شرکت دچار شکست شده است (فرج زاده، ۱۳۹۳). گوردون^۳ (۱۹۷۱) آن را به عنوان کاهش قدرت سودآوری شرکت معرفی می کند که احتمال عدم توانایی بازپرداخت بهره و اصل بدھی را افزایش می دهد. بر اساس ماده ۱۴۱ قانون تجارت اگر میزان زیان انباشته شرکت بیش از نصف سرمایه باشد، شرکت درمانده مالی تلقی می شود. پیش بینی درماندگی مالی برای سه گروه از اهمیت زیادی برخوردار است. این گروه ها شامل مدیران، اعتباردهندگان و حسابرسان است (عبدالرحمیان و همکاران، ۱۳۹۶).

درماندگی مالی، شرایطی از کمبود منابع نقدی است که در آن یک شرکت نمی تواند به تعهداتش عمل کند، بنابراین چنین شرکتی برای ادامه فعالیت تجاری خود با ابهام و خطر ورشکستگی رویرو است (یونگ^۴، ۲۰۰۴)؛ بنابراین در زمان درماندگی مالی به علت کمبود منابع نقدی، اتکای بیشتری بر روی اقلام تعهدی وجود دارد، در این صورت باید با برآوردهای واقعی تر قابلیت اتکای اقلام تعهدی نیز افزایش یابد، بدین منظور مدیران به اعمال محافظه کاری و سختگیری بیشتری در برآورد اقلام تعهدی روی می آورند که منجر به پایداری بیشتر اقلام تعهدی نیز می شود (آلفونس و نگوین^۵، ۲۰۱۵).

صورت های مالی تهیه شده بر مبنای حسابداری تعهدی اطلاعاتی در جهت پیش بینی جریان های نقدی در اختیار استفاده کنندگان از صورت های مالی قرار میدهد. این ادعا که در مفاهیم نظری گزارشگری مالی مطرح شده به معنای آن است که اقلام تعهدی باید قابلیت پیش گویی نهایی داشته باشند و علاوه بر جریان های نقدی جاری، جریان های نقدی آتی را نیز پیش بینی نماید. در مطالعات و پژوهشها انجام شده قبلی، توانایی مدل های تعهدی در پیش بینی جریان های نقدی آتی بیش از مدل های نقدی به نتایج متضادی منجر شده است. در شرکت های درمانده مالی هدف اصلی مدیران از انجام برآوردهای دقیق تر اقلام تعهدی افزایش قابلیت اتکای اقلام تعهدی به عنوان جایگزین وجه نقد و راه کاری برای خروج از شرایط درماندگی مالی است. لذا در شرکت های درمانده مالی برآوردهای واقعی تر اقلام تعهدی منجر به پایداری بیشتر اقلام تعهدی و همچنین سودهای آتی می شود (آلفونس و نگوین^۶، ۲۰۱۵). بنابراین این پژوهش به دنبال بررسی این موضوع است که چگونه می توان با استفاده از اقلام تعهدی و جریانات نقدی درماندگی مالی را پیش بینی نمود؟

¹ Abdullah

² Wu et al

³ Gordon

⁴ Yeong

⁵ Alphonse & Nguyen

⁶ Alphonse & Nguyen

مبانی نظری و پیشینهٔ پژوهش

درماندگی مالی

یکی از عوامل مهم که تصمیمات سرمایه گذاران را تحت تأثیر قرار می‌دهد سلامت مالی واحدهای اقتصادی می‌باشد. اگر بتوان سلامت مالی را به مفهوم توانایی واحد اقتصادی به ایفاء تعهدات و سودآوری برای کلیه سرمایه گذاران و ذینفعان و تداوم فعالیت، سنجش و ارزیابی کرد و مدلی برای آن ارائه داد، در واقع شرایط مطمئن تری در بازار سرمایه ایجاد شده که به امر گسترش سرمایه گذاری در بازارهای مالی کمک خواهد کرد (خدابخش و همکاران، ۱۳۹۲). میزان وقوع بحران‌های مالی در جهان در سال‌های اخیر بیش از هر زمان است. در دو دهه اخیر ارقام و اعداد اقتصادی نشان دهنده افزایش بی سابقه میزان ورشکستگی‌ها است. وجود بحران‌های مالی در یک کشور شاخص اقتصادی مهمی است که توجه عموم را به خود جلب می‌کند. همچنین، هزینه‌های اقتصادی ورشکستگی نیز بسیار زیاد است (دارابی، ۱۳۹۶).

اقلام تعهدی اختیاری و غیر اختیاری

اقلام تعهدی اختیاری به اقلامی گفته می‌شود که مدیریت بر آن کنترل دارد و می‌تواند آن‌ها را به تأخیر اندازد، حذف کند یا ثبت و شناسایی آن را تسریع نماید (صفری، ۱۳۸۶). از آنجایی که جزء اختیاری اقلام تعهدی، این فرصت را برای مدیریت فراهم می‌آورد تا سود را دست کاری کند، از آن به عنوان شاخص مدیریت سود استفاده می‌شود (بارتو، گال و تسوی^۱، ۲۰۰۱). هیلی^۲ (۱۹۸۵)، اقلام تعهدی اختیاری را تعدیلات جریان وجه نقد انتخاب شده به وسیله مدیریت برای تأثیر گذاشتن بر روی سود گزارش شده می‌داند. فرانسیس و میشل^۳ (۲۰۰۵)، اقلام تعهدی اختیاری را اقلامی می‌دانند که از هر شرکت به شرکت دیگر میتواند متفاوت باشد چون تحت تأثیر رویه و خط مشی‌های انتخابی شرکت قرار دارد و هر اندازه مدیر شرکت آزادی عمل بیشتری برای به وجود آوردن آنها داشته باشد، احتمال بیشتری دارد که از این اقلام برای تأثیر گذاری روی سود استفاده کند (مهدوی و زارع حسین آبادی، ۱۳۹۰). اقلام تعهدی غیراختیاری، به وسیله استاندارد های حسابداری الزامی شده و تحت تأثیر شرایط اقتصادی شرکت هستند و به واسطه مقررات سازمان‌ها و دیگر عوامل خارجی محدود می‌شوند. این اقلام به طور نسبی از دستکاری شدن توسط مدیریت در امان می‌باشند (مصطفی زاده، ۱۳۸۷). فرانسیس و میشل (۲۰۰۵)، اقلام تعهدی غیراختیاری می‌نامند که در مدل تجاری شرکت‌ها و محیط عملیاتی آنها به وجود می‌آید و مدیریت واحد تجاری در پیدایش آنها دخالتی نداشته و در حین انجام فعالیت‌های تجاری شرکت ایجاد شده است. همچنین، هاچبرگ (۲۰۰۳)، اقلام تعهدی اختیاری را بیانگر آن قسمت از اقلام تعهدی می‌داند که در روند عادی فعالیت موسسه ایجاد می‌شوند و پیش‌بینی می‌شود که مدیریت در دخالتی در ایجاد آن نداشته باشد. به عبارت دیگر، در اثر انجام مبادلات به طور طبیعی ایجاد شده باشند) مهدوی و زارع حسین آبادی، ۱۳۹۰). جونز (۱۹۹۱) فرض ثابت بودن اقلام تعهدی غیراختیاری در طول زمان را کنار گذاشت و تلاش کرد اثر تغییر شرایط اقتصادی بر اقلام تعهدی غیراختیاری را کنترل کند. او فرض می‌کند که درآمد فروش غیراختیاری است.

جریانات نقدی

در چارچوب نظری حسابداری مالی کشورهای مختلف، توجه خاصی به جریان‌های نقدی و اهمیت پیش‌بینی آن مبذول شده است. این تأکید تا حدی بوده که در اکثر کشورها این مهم به عنوان یکی از اهداف حسابداری و گزارشگری مالی تعریف شده است. جوامع حرفه‌ای با تفاوت‌های جزئی بر این نکته تأکید دارند که حسابداری مالی باید اطلاعاتی در اختیار استفاده کنندگان از صورت‌های مالی قرار دهد تا آنان بتوانند مبلغ، زمان بندی و قطعیت جریان‌های نقدی آتی را ارزیابی کنند. (اعتمادی و تاری وردی، ۱۳۸۵). بر اساس استاندارد شماره (۲) ایران صورت جریان‌های نقدی (تجدید نظر

¹ Bartov, Gul & Tsui

² Heyley

³ Francis & Micheal

شده ۱۳۹۷): فعالیت‌های عملیاتی عبارت از فعالیتهای اصلی مولد درآمد عملیاتی واحد تجاری و سایر فعالیتهایی که جزء فعالیتهای سرمایه‌گذاری و تأمین مالی نباشد.

مبلغ جریانهای نقدی حاصل از فعالیتهای عملیاتی، معیار اصلی در ارزیابی این موضوع است که عملیات واحد تجاری، تا چه میزان جریانهای نقدی کافی برای بازپرداخت وامها، نگهداشت توان عملیاتی واحد تجاری، پرداخت سود تقسیمی و انجام سرمایه‌گذاری جدید بدون استفاده از منابع مالی برونو سازمانی، ایجاد کرده است. برای پیش‌بینی جریانهای نقدی عملیاتی آتی، ارائه اطلاعات تاریخی درباره برخی اجزای جریانهای نقدی عملیاتی، همراه با سایر اطلاعات، مفید است.

آگوست گونزالز^۱ و همکاران (۲۰۱۷) به پیش‌بینی درماندگی مالی با استفاده از متغیرهای کلان و متغیرهای حسابداری در شرکتهای بورسی اسپانیا طی دوره زمانی ۱۹۹۵ تا ۲۰۱۱ پرداختند. نتایج تحقیق آنها نشان داد که یک الگوی ترکیبی از متغیرهای کلان اقتصادی و متغیرهای حسابداری، توان پیش‌بینی درماندگی مالی شرکت‌ها را دارد.

چیارمونت و کاسو^۲ (۲۰۱۷) تاثیر نسبت‌های نقدینگی و نسبت‌های سرمایه در پیش‌بینی درماندگی مالی شرکت‌ها را بررسی کرده و بواحدی از اروپا دست یافتند که نشان داد بالرقا وضعیت نقدینگی و نسبت‌های مالکانه و سرمایه، احتمال درماندگی مالی کاهش می‌یابد.

لوپز گاتیریز^۳ و همکاران (۲۰۱۵) تاثیر درماندگی مالی را بر رفتار سرمایه‌گذاری در کشورهای آلمان، کانادا، اسپانیا، فرانسه، ایتالیا، آمریکا و انگلستان طی سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۶ مورد بررسی قرار دادند. نتایج تحقیق نشان داد که تاثیر درماندگی مالی بر سرمایه‌گذاری متناسب با فرصت‌های سرمایه‌گذاری در دسترس شرکت‌ها متفاوت بوده است. بدین سان، شرکت‌های درمانده مالی با فرصت‌های سرمایه‌گذاری کمتر، تمایل بیشتری به کم سرمایه‌گذاری نشان می‌دهند. در حالی که، شرکت‌های درمانده مالی با فرصت سرمایه‌گذاری بیشتر، رفتار سرمایه‌گذاری متفاوتی از خود نشان می‌دهند.

حساس یگانه و باری (۱۳۹۶) در پژوهشی به بررسی نقش پراکندگی بازده در تفسیر ناهنجاری‌های اقلام تعهدی پرداختند. بدین منظور، نمونه‌ای شامل ۹۹۹ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۳ مورد بررسی قرار گرفت. برای آزمون فرضیه‌های پژوهش از مدل قیمت‌گذاری فاما و فرنچ استفاده شده است. نتایج به دست آمده نشان داد که پراکندگی نسبی بازده، منجر به صرف ریسک مثبت و معناداری در سطح سهام و پرتفوی اقلام تعهدی می‌شود و میان تأثیر پراکندگی نسبی بازده بر صرف ریسک، در شرکتهای با اقلام تعهدی کم و شرکتهای با اقلام تعهدی بالا تفاوت معناداری وجود دارد.

پیری و خدا کرمی (۱۳۹۶) در مقاله‌ای به پیش‌بینی درماندگی مالی شرکتها بر مبنای الگوی ترکیبی از اطلاعات حسابداری و بازار با رویکرد رگرسیون لجستیک پرداختند. با توجه به پیامدهای نامطلوبی که درماندگی مالی برای شرکت‌ها، اقتصاد کشور و نهادهای پولی و مالی به همراه دارد، استفاده از روش‌هایی که بتواند وقوع ناتوانی مالی را پیش‌بینی نموده و از هدر رفتن ثروت جلوگیری نماید از اهمیت ویژه‌ای برخودار است. هدف بررسی و برآورد الگوی مناسبی از اطلاعات حسابداری و بازار برای پیش‌بینی درماندگی می‌باشد.

احمدپور و همکاران (۱۳۹۵) به بررسی عوامل مؤثر بر ریسک ورشکستگی مالی شرکتها پرداختند. نتایج برآورد رابطه فرضیه‌های پژوهش با استفاده از تکنیک داده‌های پانلی، برای ۱۲۶ شرکت بورس اوراق بهادار تهران در طی دوره ۵ ساله ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۳ حاکی از این است که استفاده از محافظه‌کاری مشروط در حسابداری نه تنها تغییرات چشمگیری در کاهش ریسک ورشکستگی ایجاد نکرده است بلکه توانایی افزایش ریسک ورشکستگی مالی شرکتهای بورسی ایرانی

¹ August Gonzalez

² Chiarmont & Casu

³ Lopez Gatiriz

را نیز داشته است. نتایج همچنین وجود رابطه تأثیر با اهمیت ویژگی های کیفی مبتنی بر اطلاعات حسابداری را (کیفیت اقلام تعهدی، پایداری، پیش بینی پذیری) بر ریسک ورشکستگی مالی شرکت ها را تأیید می کند. به طور کلی یافته ها بیانگر آن است که ریسک ورشکستگی مالی شرکت بیشتر تحت تأثیر شرایط اقتصادی کشور، سیاستهای تأمین مالی، اندازه شرکت، نوع صنعت و بهبود ویژگی های کیفی مبتنی بر اطلاعات حسابداری است تا رویکردهای محافظه کارانه.

فرضیه های پژوهش

فرضیه ۱) جریان های نقدی عملیاتی و اقلام تعهدی سال جاری قدرت پیش بینی سود عملیاتی سال آتی را دارند.

فرضیه ۲) جریان های نقد عملیاتی و اقلام تعهدی قدرت پیش بینی درماندگی مالی را دارند.

روش شناسی پژوهش

این تحقیق از لحاظ هدف از نوع کاربردی است. از آن جهت که می تواند مورد استفاده سازمان بورس اوراق بهادر، تحلیل گران مالی و کارگزاران بورس، مدیران مالی شرکت ها، دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی و محققان، سازمان حسابرسی قرار گیرد. این تحقیق از جهت روش استنتاج، از نوع توصیفی - تحلیلی می باشد. این نوع از تحقیق شامل جمع آوری اطلاعات به منظور آزمون فرضیه یا پاسخ به سوالات مربوط به وضعیت فعلی موضوع مورد مطالعه می باشد.

جامعه آماری پژوهش حاضر شرکت های تولیدی فعال پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران است. دلایل انتخاب جامعه آماری مذکور این است که سازمان بورس اوراق بهادر تهران اطلاعات نسبتاً جامعی در خصوص وضعیت شرکت ها و روند عملکرد مالی و اقتصادی آنها دارند و می توان گفت تنها منبع اطلاعاتی است که با استفاده از آن می توان به منابع اطلاعاتی مالی شرکت ها دسترسی یافته و مدل های تحقیق را مورد آزمون قرار داد. در این پژوهش با توجه به شرایط متغیرها از روش نمونه گیری حذف سیستماتیک برای رسیدن به نمونه استفاده گردیده است که تعداد ۱۲۷ شرکت به عنوان نمونه انتخاب و در بازه زمانی ۶ ساله بین سالهای ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۱ مورد تحقیق قرار گرفتند.

برای آزمون فرضیات تحقیق از مدل های زیر استفاده می شود:

مدل شماره (۱) برای آزمون فرضیه یک:

$$\text{Earnings}_{t+1} = \theta_0 + \theta_1 \Delta AR_t + \theta_2 \Delta INV_t + \theta_3 \Delta AP_t + \theta_4 DEP_t + \theta_5 OCF_t + \delta_{t+1}$$

که در آن:

متغیر وابسته:

Earnings_{t+1}: سود عملیاتی سال آتی: از تقسیم سود عملیاتی سال آتی بر کل دارایی ها اندازه گیری شده است.

متغیر های مستقل:

ΔAR : تغییرات در حسابهای دریافتی که از ما به التفاوت حسابهای دریافتی ابتدای دوره و پایان دوره به دست می آید.

ΔINV : تغییرات در موجودی کالا که از ما به التفاوت موجودی کالای ابتدای دوره و پایان دوره به دست می آید.

ΔAP : تغییرات در حسابهای پرداختنی که از ما به التفاوت حسابهای پرداختنی ابتدای دوره و انتهای دوره به دست می آید.

DEP: هزینه استهلاک سالانه

OCF: جریان های نقدی عملیاتی که از قسمت جریان های نقد عملیاتی صورت جریان وجه نقد استفاده می شود.

مدل شماره (۲) برای آزمون فرضیه دو:

$$FD_t = \omega_0 + \omega_1 \Delta AR_{t-1} + \omega_2 \Delta INV_{t-1} + \omega_3 \Delta AP_{t-1} + \omega_4 DEP_{t-1} + \omega_5 OCF_{t-1} + \omega_t$$

که در آن:

متغیر وابسته:

$$FD_t = \text{درماندگی مالی}$$

درماندگی مالی که به صورت متغیر مجازی یا موهمی می باشد. بدین معنی که برای شرکت های درمانده عدد (۱) و برای شرکت های سالم (غیردرمانده) عدد (۰) می باشد. برای درماندگی مالی از دو معیار استفاده می شود:
 ۱) ماده ۱۴۱ قانون تجارت: ماده ۱۴۱ اصلاحیه قانون تجارت مقرر می دارد که اگر بر اثر زیان های وارد حداقل نصف سرمایه شرکت از میان برود، هیأت مدیره مکلف است بلا فاصله مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام را دعوت کند تا موضوع انحلال یا بقای شرکت مورد شور و رأی واقع شود. هر گاه مجمع مزبور رأی به انحلال شرکت ندهد، باید در همان جلسه و یا رعایت مقررات ماده (۶) این قانون سرمایه شرکت را به مبلغ سرمایه موجود کاهش دهد. براساس ماده ۱۴۱ قانون تجارت ایران، چنانچه زیان ابانته شرکت معادل ۵۰ درصد سرمایه آن شود، شرکت ورشکسته محسوب می شود (سعیدی و آقایی، ۱۳۸۸).

۲) مدل تعديل شده آلتمن (۲۰۰۶): مدل آلتمن توانایی بالایی برای تعیین درماندگی مالی شرکت ها دارد، که در آن مقدار Z بیشتر، به معنای سلامت مالی بیشتر و بر عکس. مطابق تحقیق کردستانی و همکاران (۱۳۹۳) در این تحقیق از مدل تعديل شده آلتمن که در آن ضرایب متناسب با محیط اقتصادی ایران از تعمیم پذیری بالاتری برخوردارند به شرح ذیل استفاده می شود.

مدل (۱)

$$Z_{it} = 6.56X_1 + 3.26X_2 + 6.72X_3 + 1.05X_4$$

که متغیر های کنترلی آن به شرح ذیل می باشد:

$$X_1 = \text{نسبت سرمایه در گردش به کل دارایی ها}$$

$$X_2 = \text{نسبت سود (زیان) ابانته به کل دارایی ها}$$

$$X_3 = \text{نسبت سود قبل از بهره و مالیات (سود و زیان عملیاتی) به کل دارایی ها}$$

$$X_4 = \text{نسبت ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام به کل بدهی ها}$$

پس از طبقه بندی شرکت ها به سالم و درمانده بر اساس امتیاز $Z < 1,1$ ، مدل زیر برای برای تخمین فرضیات تحقیق استفاده خواهد شد:

مدل (۲)

$$Z_{it} = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + \beta_4 X_4 + \beta_5 X_5 + \beta_6 X_6 + \beta_7 X_7 + \beta_8 X_8 + \beta_9 X_9 + \epsilon_i$$

در این مدل:

در این مدل هر چه Z پایین تر باشد، درجه درماندگی مالی شرکت بیشتر است. بطوری که شرکت با امتیاز Z بالاتر از $2/6$ وارد شرکت های سالم شده و با امتیاز Z کمتر از $1/1$ عنوان شرکت های درمانده طبقه بندی می شوند و Z در محدوده $1/1$ و $2/6$ به عنوان منطقه تردید تلقی شده و ناحیه مزبور باید با احتیاط تفسیر شود (آلتمن، ۲۰۰۶).

که متغیرهای آن به شرح ذیل است:

$$X_1 = \text{نسبت سرمایه در گردش به کل دارایی ها}$$

$$X_2 = \text{نسبت سود (زیان) ابانته به کل دارایی ها}$$

$$X_3 = \text{نسبت سود قبل از بهره و مالیات (سود و زیان عملیاتی) به کل دارایی ها}$$

$$X_4 = \text{نسبت ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام به کل بدهی ها}$$

$$X_5 = \text{اندازه هیأت مدیره: تعداد اعضای هیأت مدیره}$$

$$X_6 = \text{استقلال هیأت مدیره: نسبت اعضای غیرمأوظف به تعداد کل اعضای هیأت مدیره}$$

X₇ = چرخش اعضای هیأت مدیره: تقسیم تعداد سالهایی که مدیران در شرکت خدمت کرده اند بر کل سالهایی که تمام مدیران در هیأت مدیره بوده اند.

X₈ = نقش دوگانه مدیر عامل: در صورتی که در شرکتی مدیر عامل، رئیس یا نایب رئیس هیأت مدیره باشد از متغیر مجازی یک و در غیر این صورت از متغیر مجازی صفر استفاده شد. رئیس هیأت مدیره بودن یا نبودن مدیر عامل نیز از گزارش های هیأت مدیره به مجامع عادی سالیانه استخراج شده است.

X₉ = تخصص مالی اعضای هیأت مدیره: متغیر مجازی (موهومی) که در صورت حضور اعضا با مدرک مالی در شرکت، عدد یک و در غیر این صورت عدد صفر داده می شود.
متغیرهای مستقل:

ΔAR: تغییرات در حسابهای دریافتی که از ما به التفاوت حسابهای دریافتی ابتدای دوره و پایان دوره به دست می آید.

ΔINV: تغییرات در موجودی کالا که از ما به التفاوت موجودی کالای ابتدای دوره و پایان دوره به دست می آید.

ΔAP: تغییرات در حسابهای پرداختی که از ما به التفاوت حسابهای پرداختی ابتدای دوره و انتهای دوره به دست می آید.

DEP: هزینه استهلاک سالانه

OCF: جریان های نقدی عملیاتی که از قسمت جریان های نقد عملیاتی صورت جریان وجه نقد استفاده می شود.

یافته های پژوهش

به منظور بررسی مشخصات عمومی متغیرها و تجزیه و تحلیل دقیق آنها، آشنایی با آمار توصیفی مربوط به متغیرها لازم است. جدول ۱، آمار توصیفی داده های مربوط به متغیرهای مورد استفاده در تحقیق را نشان می دهد. آمار توصیفی مربوط به ۱۲۷ شرکت نمونه طی دوره زمانی ۶ ساله (۱۳۹۱ تا ۱۳۹۶) می باشد.

جدول (۱): آمار توصیفی متغیرهای پژوهش

نام متغیر	علامت	تعداد	میانگین	انحراف معیار	کمترین	بیشترین
سود عملیاتی سال آتی	Earnings _{t+1}	۷۶۲	۰,۱۸۰	۰,۱۷۳	-۰,۳۹۷	۰,۸۵۴
تغییرات در حسابهای دریافتی	ΔAR	۷۶۲	۰,۱۳۰۵	۰,۰۴۴۱	-۰,۵۲۶	۰,۷۷۴
تغییرات در موجودی کالا	ΔINV	۷۶۲	۰,۰۶۷۷	۰,۰۲۳۹	-۰,۳۰۳	۰,۳۵۹
تغییرات در حسابهای پرداختی	ΔAP	۷۶۲	۰,۱۱۲	۰,۰۳۴۳	-۰,۵۹۹	۰,۷۰۹
هزینه استهلاک سالانه	DEP	۷۶۲	۳,۲۰۷	۰,۶۴۹	۱,۲۰۴	۵,۶۶۹
جریان های نقدی عملیاتی	OCF	۷۶۲	۰,۱۲۳	۰,۱۲۷	-۰,۴۶	۰,۶۴۲

میانگین متغیرها نشان دهنده نقطه تعادل و مرکز ثقل توزیع است و شاخص خوبی برای نشان دادن مرکزیت داده هاست. برای مثال مقدار میانگین برای متغیر جریان های نقدی عملیاتی برابر با (۰,۱۲) می باشد که نشان می دهد بیشتر داده ها حول این نقطه مرکز یافته اند و بیانگر این است که در شرکت های عضو نمونه به طور میانگین به میزان ۱۲ درصد دارایی هایشان جریان نقد عملیاتی داشته اند. به طور کلی پارامترهای پراکندگی، معیاری برای تعیین میزان پراکندگی از یکدیگر یا میزان پراکندگی آنها نسبت به میانگین است. از مهم ترین پارامترهای پراکندگی، انحراف معیار است. مقدار این پارامتر برای هزینه استهلاک سالانه برابر با ۰,۶۴۹ و برای تغییرات در موجودی کالا برابر است با ۰,۰۶. می باشد که نشان می دهد این دو متغیر به ترتیب دارای بیشترین و کمترین انحراف معیار هستند. کمینه و بیشینه نیز کمترین و بیشترین را در هر متغیر نشان می دهد. به عنوان مثال بزرگ ترین مقدار سود عملیاتی سال آتی برابر با ۵,۶۶۹ است. متغیر

درماندگی مالی متغیر کیفی می باشد با استفاده از مقاد ماده ۱۴۱ قانون تجارت و مدل تعديل شده آلتمن (۶۰۰) تبیین گردیده است که جدول توزیع فراوانی آن به صورت زیر است:

جدول (۲): توزیع فراوانی متغیر درماندگی مالی (ماده ۱۴۱ قانون تجارت)

درصد فراوانی	فراوانی	شرح
۵,۳۸	۴۱	شرکت های درمانده
۹۴,۶۲	۷۲۱	شرکت های سالم
۱۰۰	۷۶۲	جمع کل

همان طور که در جدول ۲، قابل مشاهده است، جمع کل شرکت- سال های مورد بررسی برابر با ۷۶۲ می باشد که از بین آنها تعداد ۴۱ شرکت- سال یعنی ۵,۳۸ درصد مشاهدات درماندگی مالی داشته اند و ۷۲۱ شرکت- سال معادل ۹۴,۶۲ درصد مشاهدات درماندگی مالی نداشته اند.

جدول (۳): توزیع فراوانی متغیر درماندگی مالی (مدل Z آلتمن تعديل شده)

درصد فراوانی	فراوانی	شرح
۲۴,۴۱	۱۸۶	شرکت های درمانده
۷۵,۵۹	۵۷۶	شرکت های سالم
۱۰۰	۷۶۲	جمع کل

همان طور که در جدول ۳، قابل مشاهده است، جمع کل شرکت- سال های مورد بررسی برابر با ۷۶۲ می باشد که از بین آنها تعداد ۱۸۶ شرکت- سال یعنی ۲۴,۴۱ درصد مشاهدات درماندگی مالی داشته اند و ۵۷۶ شرکت- سال معادل ۷۵,۵۹ درصد مشاهدات درماندگی مالی نداشته اند.

آزمون مانایی متغیرها

مطابق ادبیات اقتصادسنجی لازم است قبل از برآورد مدل، مانایی متغیرها بررسی گردد. برای بررسی وجود ریشه واحد در داده های پانل، می توان از آزمون هاریس استفاده کرد که نتایج آن به صورت جدول ۴ عرضه می گردد.

جدول (۴): آزمون مانایی (هاریس) برای تمامی متغیرهای پژوهش

نام متغیر	نماد	آماره آزمون	سطح معناداری	نتیجه
سود عملیاتی سال آتی	Earnings _{t+1}	-۹,۱۹۳۳	۰,۰۰۰	مانا است
تغییرات در حسابهای دریافتی	ΔAR	-۲۱,۸۵۸۷	۰,۰۰۰	مانا است
تغییرات در موجودی کالا	ΔINV	-۱۸,۱۸۷۳	۰,۰۰۰	مانا است
تغییرات در حسابهای پرداختی	ΔAP	-۳۱,۸۸۴۸	۰,۰۰۰	مانا است
هزینه استهلاک سالانه	DEP	-۵,۶۸۲۵	۰,۰۰۰	مانا است
جريان های نقدی عملیاتی	OCF	-۱۶,۴۸۵۹	۰,۰۰۰	مانا است

با توجه به جدول شماره ۴ مشاهده می شود که سطح معنی داری متغیرها در آزمون مانایی همه متغیرها کمتر از ۵ درصد بوده و بیانگر مانا بودن متغیرها است.

نتایج آزمون فرضیه اول پژوهش آزمون اف لیمر (چاو)

این آزمون برای تشخیص بین الگوهای اثرات معمولی (panel) و داده‌های تابلویی (pool) صورت می‌گیرد. نتایج حاصل از آزمون اف لیمر برای مدل پژوهش بدین شرح می‌باشد:

جدول (۵): نتایج آزمون اف لیمر(چاو)

نتیجه آزمون	سطح معنی‌داری	آماره آزمون	مدل آزمون
پذیرش الگوی داده‌های تابلویی	۴,۳۶	فرضیه (مدل) اول

طبق نتایج آزمون چاو، سطح معناداری آزمون برای همه مدل‌ها کمتر از ۵ درصد بوده و بیانگر پذیرش الگوی داده‌های تابلویی (پانل) می‌باشد.

آزمون هاسمن

در صورتی که میزان معناداری آماره‌ی چاو (prob) کمتر از سطح ۰,۰۵ باشد ساختار داده‌ای panel انتخاب می‌شود. در این حالت برای تشخیص اثرات ثابت یا تصادفی باید آزمون هاسمن نیز انجام شود.

جدول (۶): نتایج آزمون هاسمن

نتیجه آزمون	سطح معنی‌داری	آماره آزمون	مدل آزمون
اثرات ثابت عرض از مبدأ	۲۶۲,۸۴	فرضیه (مدل) اول

طبق نتایج آزمون هاسمن، سطح معناداری آزمون کمتر از ۵ درصد بوده و بیانگر پذیرش اثرات ثابت می‌باشد.

آزمون ناهمسانی واریانس

اگر خطاهای رگرسیون ناهمسان باشند اما محقق بدون در نظر گرفتن این موضوع به فرایند برآورد و استنباط ادامه دهد در این حالت، انحراف معیار می‌تواند اشتباه باشد و بنابراین هرگونه استنباطی که صورت گرفته، می‌تواند گمراه‌کننده باشد بنابراین از آزمون والد تعديل شده برای بررسی ناهمسانی واریانس جملات اخلال استفاده شده است.

جدول (۷): نتایج آزمون ناهمسانی واریانس

نتیجه آزمون	سطح معنی‌داری	آماره آزمون	مدل آزمون
ناهمسانی واریانس	۵۱۷۴۴,۲۹	فرضیه (مدل) اول

نتایج حاصل در جدول ۷، نشان می‌دهد که سطح معنی‌داری آزمون والد تعديل شده در مدل کمتر از ۵ درصد می‌باشد و بیانگر وجود ناهمسانی واریانس در جملات اخلال می‌باشد که این مشکل در تخمین نهایی مدل‌ها با اجرای دستور gls رفع شده است.

آزمون خودهمبستگی

یکی از فرض‌های اساسی در تخمین مدل رگرسیون به روش OLS عدم خودهمبستگی بین جملات خطأ یا همبستگی سریالی است. چون مقادیری که متغیرهای توضیحی در مدل به خود می‌گیرند تصادفی هستند، بنابراین مقادیر خطأ نیز باید در کل تصادفی باشند.

جدول (۸): نتایج آزمون خودهمبستگی سریالی

مدل آزمون	آماره آزمون	سطح معنی‌داری	نتیجه آزمون
فرضیه (مدل) اول	۱۰۸,۸۹۲	وجود خودهمبستگی

با توجه به نتایج جدول شماره ۸ مشاهده می‌شود که سطح معناداری آزمون والدیج برای مدل کمتر از ۵ درصد بوده و بیانگر وجود خودهمبستگی سریالی در مدل‌ها می‌باشد که این مشکل در تخمین نهایی مدل‌ها با اجرای دستور Auto Correlation رفع شده است.

جدول (۹): تخمین نهایی آزمون فرضیه اول

متغیر وابسته: سود عملیاتی سال آتی						
متغیرها	نماد	ضرایب	خطای استاندارد	آماره z	سطح معناداری	Earnings _{i,t+1} = β ₀ + β ₁ ΔAR _{it} + β ₂ ΔINV _{it} + β ₃ ΔAP _{it} + β ₄ DEP _{i,t} + β ₅ OCF _{i,t} + u _{it}
تغییرات در حسابهای دریافتی	ΔAR	۰,۱۳۲	۰,۰۳۸۷	۳,۴۲	۰,۰۰۱	
تغییرات در موجودی کالا	ΔINV	۰,۳۲۹	۰,۰۷۲۵	۴,۵۴	۰,۰۰۰	
تغییرات در حسابهای پرداختی	ΔAP	-۰,۱۰۴	۰,۰۴۰۷	-۲,۵۶	۰,۰۱۰	
هزینه اسهلاک سالانه	DEP	-۰,۰۰۴۹	۰,۰۱۰۵	-۰,۴۶	۰,۵۴۲	
حریان‌های نقدی عملیاتی	OCF	۰,۳۵۱	۰,۰۴۸۴	۷,۲۶	۰,۰۰۰	
عرض از مبدأ	C	۰,۱۳۷	۰,۰۳۵۱	۳,۹۱	۰,۰۰۰	
ضریب تعیین		۲۵ درصد				
آماره والد		۶۳,۳۶				
سطح معناداری					

نتایج جدول ۹ نشان می‌دهد که متغیر تغییرات در حسابهای دریافتی دارای ضریب مثبت (۰,۱۳۲) و سطح معناداری (۰,۰۰۱) است. بنابراین، تغییرات در حسابهای دریافتی قدرت پیش‌بینی سود عملیاتی سال آتی را داشته و با آن رابطه مستقیم و معنادار دارد. متغیرهای تغییرات در موجودی کالا و حریان‌های نقدی عملیاتی دارای ضریب مثبت و سطح معناداری کمتر از پنج درصد هستند. بنابراین، تغییرات در موجودی کالا قدرت پیش‌بینی سود عملیاتی سال آتی را داشته و با آن رابطه مستقیم و معنادار دارند. تغییرات در حسابهای پرداختی دارای ضریب منفی و سطح معناداری کمتر از پنج درصد است. بنابراین رابطه معکوس و معنادار با سود عملیاتی سال آتی را دارد. ضریب تعیین برابر با ۲۵ درصد می‌باشد که نشان می‌دهد متغیرهای مستقل موجود در مدل توانسته‌اند ۲۵ درصد از تغییرات متغیر وابسته را توضیح دهند. آماره والد برابر با ۶۳,۳۶ و سطح معناداری آن کمتر از ۵ درصد است بنابراین می‌توان گفت مدل برآشش شده از اعتبار کافی برخوردار است.

جدول (۱۰): تخمین نهایی آزمون فرضیه دوم

$FD_{i,t+1} = \beta_0 + \beta_1 \Delta AR_{it} + \beta_2 \Delta INV_{it} + \beta_3 \Delta AP_{it} + \beta_4 DEP_{i,t} + \beta_5 OCF_{i,t} + u_{it}$						
متغیر وابسته: درمانگی مالی						
سطح معناداری	z آماره	خطای استاندارد	ضرایب	نماد	متغیرها	
۰,۰۰۹	-۲,۵۹	۱,۳۵۱	-۳,۵۰۶	ΔAR	تغییرات در حسابهای دریافتی	
۰,۰۰۵	-۲,۸۱	۲,۶۰۳	-۷,۳۲۶	ΔINV	تغییرات در موجودی کالا	
۰,۰۰۰	۴,۶۶	۱,۱۹۰	۵,۵۴۳	ΔAP	تغییرات در حسابهای پرداختی	
۰,۴۰۴	-۰,۸۴	۰,۲۸۸	-۰,۲۴۰	DEP	هزینه استهلاک سالانه	
۰,۰۰۹	-۲,۶۱	۱,۴۳۸	-۳,۷۵۵	OCF	جريان های نقدی عملیاتی	
۰,۰۴۱	-۲,۰۵	۰,۹۱۰	-۱,۸۶۵	C	عرض از مبدأ	
ضریب مک فادن						
آماره راست نمایی						
سطح معناداری						
۱۲ درصد						
۴۰,۷۰						
۰,۰۰۰۰						

نتایج جدول ۱۰، نشان می‌دهد با استفاده از مفاد ماده (۱۴۱) قانون تجارت که متغیرهای تغییرات در حسابهای دریافتی، تغییرات در موجودی کالا و جريان های نقدی عملیاتی دارای ضریب منفی و سطح معناداری کمتر از پنج درصد می باشند. بنابراین تأثیر معکوس و معناداری بر درمانگی مالی دارند. متغیر تغییرات در حسابهای پرداختی دارای ضریب مثبت و سطح معناداری کمتر از پنج درصد است که بیانگر تأثیر مستقیم و معنادار با درمانگی مالی می باشد. ضریب مک فادن برابر با ۱۲ درصد می باشد که نشان می‌دهد متغیرهای مستقل موجود در مدل توانسته‌اند ۱۲ درصد از تغییرات متغیر وابسته را توضیح دهند. آماره راست نمایی برابر با ۴۰,۷۰ و سطح معناداری آن کمتر از ۵ درصد می باشد ازین رو می‌توان گفت که مدل برآشش شده از اعتبار کافی برخوردار است.

برازش مطلوب مدل رگرسیونی

در آزمون هاسمر- لمشو اگر سطح معناداری آزمون بیشتر از ۵ درصد باشد بیانگر برآشش مطلوب مدل رگرسیونی است در غیر این صورت مدل برآشش شده از اعتبار کافی برخوردار نخواهد بود.

جدول (۱۱): نتایج آزمون هاسمر لمشو برای مدل رگرسیونی پژوهش

هاسمر لمشو	نام آزمون	
	مقدار آماره آزمون	فرضیه
۰,۶۰۲۴	۶,۴۰	فرضیه (مدل) دوم

با توجه به نتایج جدول ۱۱، مشاهده می‌شود سطح معناداری آزمون هاسمر- لمشو برای مدل دوم پژوهش بیش از ۵ درصد می‌باشند و بیانگر برآشش مطلوب مدل رگرسیونی می‌باشد.

جدول (۱۲): تخمین نهایی آزمون فرضیه سوم

$zaltman_{j,t+1} = \beta_0 + \beta_1 \Delta AR_{it} + \beta_2 \Delta INV_{it} + \beta_3 \Delta AP_{it} + \beta_4 DEP_{i,t} + \beta_5 OCF_{i,t} + u_{it}$					
متغیر وابسته: درمانگی مالی					
سطح معناداری	آماره z	خطای استاندارد	ضرایب	نماد	متغیرها
۰,۰۰۰	-۴,۱۳	۰,۷۹۰	-۳,۲۶۷	ΔAR	تغییرات در حسابهای دریافتی
۰,۰۰۰	-۴,۵۴	۱,۴۳۶	-۶,۶۶۷	ΔINV	تغییرات در موجودی کالا
۰,۰۰۰	-۴,۵۱	۰,۸۱۷	۳,۶۸۵	ΔAP	تغییرات در حسابهای پرداختی
۰,۰۰۰۳	۳,۰۰	۰,۱۳۴	۰,۴۰۳	DEP	هزینه استهلاک سالانه
۰,۰۰۰	-۳,۶۱	۰,۷۷۶	-۲,۸۰۵	OCF	جريان های نقدی عملیاتی
۰,۰۰۰	-۴,۴۹	۰,۴۴۹	-۲,۰۱۸	C	عرض از مبدأ
درصد ۷				ضریب مک فادن	
۶۵,۲۳				آماره راست نمایی	
۰,۰۰۰				سطح معناداری	

نتایج جدول ۱۲، نشان می‌دهد که متغیرهای تغییرات در حسابهای دریافتی، تغییرات در موجودی کالا و جریان های نقدی عملیاتی دارای ضریب منفی و سطح معناداری کمتر از پنج درصد می باشند. بنابراین تاثیر معکوس و معناداری بر درمانگی مالی (مدل z آلتمن تعديل شده) دارند. متغیر تغییرات در حسابهای پرداختی و هزینه استهلاک سالانه دارای ضریب مثبت و سطح معناداری کمتر از پنج درصد هستند که بیانگر تاثیر مستقیم و معنادار با درمانگی مالی (مدل z آلتمن تعديل شده) دارند. ضریب مک فادن برابر با ۷ درصد می باشد که نشان می‌دهد متغیرهای مستقل موجود در مدل توائسته‌اند ۷ درصد از تغییرات متغیر وابسته را توضیح دهنند. آماره راست نمایی برابر با ۶۵,۲۳ و سطح معناداری آن کمتر از ۵ درصد می باشد از این رو می‌توان گفت که مدل برآشش شده از اعتبار کافی برخوردار است.

برآشش مطلوب مدل رگرسیونی

در آزمون هاسمر- لمشو اگر سطح معناداری آزمون بیشتر از ۵ درصد باشد بیانگر برآشش مطلوب مدل رگرسیونی است در غیر این صورت مدل برآشش شده از اعتبار کافی برخوردار نخواهد بود.

جدول (۱۳): نتایج آزمون هاسمر لمشو برای مدل رگرسیونی پژوهش

همسر لمشو	نام آزمون	
	مقدار آماره آزمون	فرضیه
۰,۳۷۱۶	۸,۶۶	فرضیه (مدل) سوم

با توجه به نتایج جدول ۱۳، مشاهده می شود سطح معناداری آزمون هاسمر- لمشو برای مدل سوم پژوهش بیش از ۵ درصد می باشد و بیانگر برآشش مطلوب مدل رگرسیونی می باشد.

نتیجه‌گیری و پیشنهادات

با توجه به نتایج حاصل از پژوهش مشاهده گردید که متغیر جریان های نقدی عملیاتی دارای ضریب مثبت و سطح معناداری کمتر از پنج درصد است. بنابراین می توان در مورد معناداری آن اظهار نظر کرد. یعنی جریان های نقدی عملیاتی قدرت پیش بینی سود عملیاتی سال آتی را دارند و با افزایش میزان جریان های نقدی عملیاتی، سود عملیاتی سال آتی افزایش می یابد. تغییرات در حسابهای دریافتی و تغییرات در موجودی کالا نیز دارای سطح معناداری کمتر از

پنج درصد و ضریب مثبت می باشند بنابراین افزایش در تغییرات در حسابهای دریافتی و افزایش در تغییرات در موجودی کالا منجر به افزایش سود عملیاتی سال آتی می شوند. ولی تغییرات در حسابهای پرداختی دارای ضریب منفی و معنادار می باشد یعنی افزایش در حسابهای پرداختی، منجر به کاهش سود عملیاتی سال آتی می گردد. در مورد هزینه استهلاک سالانه، چون این متغیر دارای سطح معناداری بیشتر از پنج درصد است بنابراین رابطه معناداری با سود عملیاتی سال آتی ندارد. جریان های نقدی عملیاتی قدرت پیش بینی درماندگی مالی را دارند و با افزایش میزان جریان های نقدی عملیاتی، درماندگی مالی کاهش می یابد. یعنی در شرکت هایی که جریانات نقدی عملیاتی بیشتر است این شرکت ها دچار درماندگی مالی نمی شوند. تغییرات در حسابهای دریافتی و تغییرات در موجودی کالا نیز دارای سطح معناداری کمتر از پنج درصد و ضریب منفی می باشند بنابراین افزایش در تغییرات در حسابهای دریافتی و افزایش در تغییرات در موجودی کالا منجر به کاهش درماندگی مالی می شوند. یعنی وقتی میزان فروش بیشتر شود و یا شرکت بتواند قسمتی از مطالبات خود را وصول کند حسابهای دریافتی تغییر می کند که با توجه به این تغییرات، درماندگی مالی کمتر می شود. ولی تغییرات در حسابهای پرداختی دارای ضریب مثبت و معناداری می باشد یعنی افزایش حسابهای پرداختی، منجر به افزایش درماندگی مالی می گردد. در مورد هزینه استهلاک سالانه، چون این متغیر دارای سطح معناداری بیشتر از پنج درصد است بنابراین رابطه معناداری با درماندگی مالی ندارد. جریان های نقدی عملیاتی، درماندگی مالی (مدل $Z_{آلتمن}$ تعديل شده) را دارند و با افزایش میزان جریان های نقدی عملیاتی، درماندگی مالی (مدل $Z_{آلتمن}$ تعديل شده) کاهش می یابد. یعنی در شرکت هایی که جریانات نقدی عملیاتی بیشتر است این شرکت ها دچار درماندگی مالی نمی شوند. تغییرات در حسابهای دریافتی و تغییرات در موجودی کالا نیز دارای سطح معناداری کمتر از پنج درصد و ضریب منفی می باشند بنابراین افزایش در تغییرات در حسابهای دریافتی و افزایش در تغییرات در موجودی کالا منجر به کاهش درماندگی مالی (مدل $Z_{آلتمن}$ تعديل شده) می شوند. یعنی وقتی میزان فروش بیشتر شود و یا شرکت بتواند قسمتی از مطالبات خود را وصول کند حسابهای دریافتی تغییر می کند که با توجه به این تغییرات، درماندگی مالی (مدل $Z_{آلتمن}$ تعديل شده) کمتر می شود. ولی تغییرات در حسابهای پرداختی یعنی افزایش حسابهای پرداختی، منجر به افزایش درماندگی مالی می گردد. در مورد هزینه استهلاک سالانه، چون این متغیر دارای سطح معناداری این متغیر نیز کمتر از پنج درصد است بنابراین رابطه معناداری با درماندگی مالی دارد یعنی با افزایش هزینه استهلاک سالانه، احتمال درماندگی مالی بیشتر می شود.

پیشنهاد می شود پیش بینی درماندگی مالی در شرکتهای گذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران با تأکید بر اقلام تعهدی و جریانات نقدی با توجه به اصطکاک بازار انجام شود. با توجه به نتایج پژوهش و تاثیر معکوس جریان های نقدی عملیاتی بر درماندگی مالی، به سرمایه گذاران توصیه می شود در شرکت هایی سرمایه گذاری کنند که جریان های نقدی عملیاتی در آنها بالا است چون در این شرکتها درماندگی مالی کمتر است. هرچه درماندگی مالی بیشتر باشد شرکت با محدودیت در سرمایه گذاری روبرو می شود در نتیجه عملکرد ضعیف تری خواهد داشت. لذا به تحلیلگران توصیه می شود به درماندگی مالی شرکتها توجه ویژه نمایند عواملی که بر درماندگی مالی اثر معکوس دارند را مدنظر داشته باشند. شرکت هایی که تغییرات در موجودی کالا و حسابهای دریافتی بیشتری دارند کمتر دچار درماندگی مالی می شوند لذا به سرمایه گذاران پیشنهاد می شود به موجودی کالا و تغییرات آنها توجه داشته باشند.

منابع

- ✓ احمدپور، احمد، شهسواری، معصومه، عموزاده، خلیل، (۱۳۹۵)، بررسی عوامل مؤثر بر ریسک و رشکستگی مالی شرکت ها، مطالعات تجربی حسابداری مالی، شماره ۵۱، صص ۹-۳۶.

- ✓ پورحیدری، امید، کوپائی حاجی، مهدی، (۱۳۸۹)، پیش بینی بحران مالی شرکت ها با استفاده از مدل مبتنی بر تابع تفکیکی خطی، پژوهش های حسابداری مالی، دوره دوم، شماره ۱، صص ۳۳-۴۶.
- ✓ پیری، پرویز، خداکریمی، پری، (۱۳۹۶)، پیش بینی درماندگی مالی شرکت ها بر مبنای الگوی ترکیبی از اطلاعات حسابداری و بازار با رویکرد رگرسیون لجستیک، مطالعات تجربی حسابداری مالی، شماره ۵۵، صص ۱۴۵-۱۶۸.
- ✓ حساس یگانه، یحیی، باری، سمانه، (۱۳۹۶)، نقش پراکندگی بازده در تفسیر ناهنجاری های اقلام تعهدی، دانش مالی تحلیل اوراق بهادار، شماره ۳۳، صص ۳۳-۴۹.
- ✓ رحیمیان، نظام الدین، تقی فرد، محمدتقی، مالکی دیزجی، آیدا، (۱۳۹۶)، رابطه بین اقلام تعهدی و اظهارنظر حسابرسی، پژوهش های نوین در حسابداری و حسابرسی، دوره ۱، شماره ۲، صص ۳۷-۶۴.
- ✓ عبدالرحیمیان، محمد حسین، محسن زاده هدش، لیلا، (۱۳۹۶)، بررسی رابطه بین حاکمیت شرکتی و تمرکز مالکیت با درماندگی مالی شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، مطالعات مدیریت و حسابداری، دوره ۳، شماره ۴، صص ۲۰۰-۲۱۴.
- ✓ Abdullah S, (2006), Directors remuneration, firm's performance and corporate governance in Malaysia among distressed companies, corporate governance vol. 6 no.2.
- ✓ Acosta-González, E., & Fernández-Rodríguez, F, Ganga H, (2017), Predicting Corporate Financial Failure Using Macroeconomic Variables and Accounting Data, Computational Economics, Accepted.
- ✓ Alphonse, P. Nguyen, T. H. (2015), Financial Distress and Accrual Anomaly: Evidence from the Vietnamese Stock Market, available at: <http://ssrn.com>.
- ✓ Chiaramontea L, Casu B, (2017) Capital and liquidity ratios and financial distress, Evidence from the European banking industry, The British Accounting Review, 9(2), 138-161.
- ✓ Francis J, Micheal S. A , (2005), Re-examination of the Persistence of Accruals and Cash Flows", Journal of Accounting and Economics; 43.PP. 413-45
- ✓ Gordon, M. J. (1971), Towards a Theory of Financial Distress", the Journal of Finance, Vol.26. PP: 347-356.
- ✓ Healy, P. (1985), the effect of bonus schemes on accounting decisions. Journal of Accounting and Economics, 7, 85-107.
- ✓ Jones, J., (1991), Earnings management during import relief Investigations, Journal of Accounting Research, Vol. 29, pp. 193-228.
- ✓ Wei, L. U, J. I. Xu-dong, and Q. U. Wen. (2017) Voluntary Disclosure of Internal Control Weakness and Earnings Quality, Evidence from China. The International Journal of Accounting 52: 27–44.
- ✓ Wu, D, Liang, & Yang, Z. (2008). Analyzing the financial distress of Chinese public companies using probabilistic neural networks and multivariate discriminant analysis, Socio-Economic planning Sciences, Vol 42.NO.3, and PP.206-220.
- ✓ Yeong, Heui. (2004), Financial Data Modeling and Analysis for Bankruptcy Prediction. Working Paper. University of Technology, Sydney.